

Kommune og maaske i enkelte andre Kommuner, ikke mere vil være til Stede. Men det er en Selvfølge, at den Hjælp, der ydes saadanne Aldersrentenydere som Sygehjælp i Henhold til de nævnte Bestemmelser i Fattigloven, ydes uden Fattighjælps Virkning, og jeg mener derfor, at Bestemmelserne paa dette Punkt i den samlede Lovgivning maa siges at være fyldestgørende.

At der er en udbredt fejlagtig Mening med Hensyn til den Mulighed, der er for at hjælpe saadanne Personer, ja, det skyldes bl. a. dette, at Bladenes Referater af saadanne Møder tidt er ufyldstgørende, desværre tidt ogsaa Udtryk for Misforstaaelser, idet saadanne Foredrag, som særlig sagkyndige, f. Eks. Ministeriets Embedsmænd, holder rundt i Sogneraadforeninger og Organisationer, der beskæftiger sig med sociale Formaal, jo tidt forudsætter et Kendskab paa disse Omraader, en Grad af Bevandretthed i den Lovgivning, der her er Tale om, som Presserepræsentanten tidt ikke har; saa bliver hans Referat af saadanne Redegørelser misvisende og giver Anledning til Fejltagelser ude i Forvaltningen, og derfor har jeg villet gøre udførligt Rede for dette Forhold her.

Som ærede Medlemmer af dette høje Ting ved, har Regeringen i Sommermaanederne beskæftiget sig med Udformning af et Forslag om Folkepensionering, og der er jo ogsaa her under Finanslovbehandlingen, af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og vist ogsaa af andre ærede Medlemmer, fremsat forskellige Bemærkninger om denne Sag. Man vil vide, at det Formaal, man havde med Nedsættelsen af den Kommission, der fulgte umiddelbart paa Gennemførelsen af Aldersrenteloven i 1923, var dette: At finde praktiske Veje til en Supplering og delvis Afløsning af Aldersrenten med Folkepensionering, og paa Basis af dette Udvalgs Betænkning er Regeringens Overvejelser anstillet. Nu advarede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft imod, at Tanken om Folkepensionering paa Forhaand afvises med Henvisning til, at det ikke vil være muligt at gennemføre en Ændring nu paa Grund af de daarlige Tider. Jeg kan i det væsentlige tiltræde de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft her anstiller. Det ærede Medlem bygger sin Opfattelse af, at det er en Sag, der haster, ikke mindst paa Oplysninger om engelske Forhold, Oplysninger, hvis Rigtighed det jo ingenlunde kunde falde mig ind at bestride, og som jo ogsaa Ministeriet har været i Besiddelse af,

men jeg vil dog advare imod, at man uden videre overfører engelske Undersøgelser paa danske Forhold. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at jo før vi naar til denne delvise Erstatning eller Supplering af Aldersrenten med en Folkeforsikring, des lettere gennemførlig vil en saadan Nyordning være, thi det er jo utvivlsomt saaledes, hvad jeg ogsaa har haft Lejlighed til at udtale overfor Offentligheden, at Vanskelighederne vil stige, jo længere Tid Skatteydelsen alene er Grundlag for Støtten til de gamle. Men det er Overgangstiden, som bereder Vanskeligheder, thi udenom et Tillæg til Aldersrentebyrden gennem den krævede Præmieydelse kan man i Overgangstiden ikke komme, hvorledes man saa end vil bære sig ad, hvis man da ikke vil skyde hele Byrden ud i en fjern Fremtid, hvor den da vil blive overvældende. Man kan vel — og det har jeg ogsaa til Hensigt at gøre, hvis det bliver mig, der kommer til at stille Forslag om denne Opgaves Løsning — tilrettelægge Sagen saaledes, at Aldersrentebyrden i Overgangstiden lettes noget, uden at Renten derigennem formindskes, men dette kan aldrig paa dette ene Omraade, hvor Byrden jo bæres gennem Skatteydelsen, komme til at betyde en Lettelse, som svarer til den nye Byrde, som Præmieydelsen betinger. Der vil altid blive en ikke uvæsentlig Del af Aldersrentebyrden tilbage, hvis Præmiebyrden ikke skal blive aldeles overvældende. Men det er Regeringens Opfattelse, at en saadan Belastning af visse Aldersklasser af Befolkningen — om man nu vil tage dem fra det 18de til det 40de eller til det 50de Aar, vedrører jo ikke det principielle — er uforenelig med den svækkede økonomiske Bæreevne, der for Tiden findes i Befolkningen, og derfor har vi, skønt Forslaget er udarbejdet, ikke ment det rimeligt for Tiden at fremsætte det. Vi har ment, at man maatte naa frem til en virkelig økonomisk Balance i Erhvervslivet, naa til en virkelig Dalen af Arbejdsløsheden paa et sikkert Grundlag som Udtryk for en øget Bæreevne i Samfundet, inden man kan gaa til at gennemføre en saadan Reform. Men naar dette Tidspunkt indtræffer, er det min Opfattelse, at saa bør man skride til Værket.

Adskillige ærede Medlemmer har været inde paa Betragtninger angaaende Valgloven og det kommende Valglovforslag. Det er jo selvfølgelig umuligt at diskutere dette her, saa længe Forslaget ikke foreligger for det høje Ting, men der er ikke desto mindre flere ærede Medlemmer, som har talt om Regeringens Planer med Hensyn til Tilvejebringelsen af en ny Valglov, og det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte nogle muntre